

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 18 noiembrie 2022
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2022/0379(COD)**

14973/22
ADD 3

TELECOM 474
DIGIT 214
CYBER 375
CODEC 1778
IA 193

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	18 noiembrie 2022
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	SWD(2022) 722 final
Subiect:	DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI care însoțește documentul Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul SWD(2022) 722 final.

Anexă: SWD(2022) 722 final

Bruxelles, 18.11.2022
SWD(2022) 722 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI

care însoțește documentul

**Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

**de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului
public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă)**

{COM(2022) 720 final} - {SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} -
{SWD(2022) 721 final}

Raportul de față combină evaluarea Cadrului european de interoperabilitate (EIF) și evaluarea impactului pentru o politică consolidată privind interoperabilitatea administrațiilor europene.

1. ORIENTARE POLITICĂ ȘI NECESITATEA DE A ACȚIONA

Interoperabilitatea nu este un scop în sine. Este un instrument care a devenit un element central al procesului digital de elaborare și punere în aplicare a politicilor. Interoperabilitatea permite organizațiilor să interacționeze, să facă schimb de informații și cunoștințe la toate nivelurile, fără întreruperi, prin intermediul sistemelor lor informatice. Nu se limitează la mijloacele tehnice, are nevoie de acorduri între diferite organizații, de descrieri convenite ale datelor, de legi care să faciliteze schimburile de date și de o cultură a cooperării.

Interoperabilitatea este esențială pentru digitalizarea tot mai accentuată a pieței unice a Europei. Aceasta joacă un rol în cadrul politicilor sectoriale, în special al celor care au o puternică legătură cu sectorul public, cum ar fi justiția și afacerile interne, fiscalitatea și vama, transporturile sau sănătatea, precum și în ceea ce privește reglementarea întreprinderilor și a industriei. Interoperabilitatea este o temă recurentă în cadrul rețelelor transeuropene și al politicilor digitale și în materie de date. O politică orizontală specifică a UE privind interoperabilitatea există de peste 15 ani, cu un accent special pe sectorul public. Începând din 1995, Comisia derulează programe de sprijin pentru interoperabilitate, care fac în prezent parte din programul Europa digitală. Un EIF a fost formulat pentru prima dată în 2004 și actualizat în 2010 și 2017. EIF subliniază importanța luării în considerare a tuturor aspectelor și nivelurilor relevante – tehnic, semantic, organizațional și juridic – precum și a adoptării unei abordări integrate în materie de guvernanță.

În prezent, EIF este cadrul conceptual general acceptat de interoperabilitate în UE și în afara acesteia. Cu toate acestea, el rămâne pe deplin voluntar și, din acest motiv, după cum demonstrează evaluarea EIF, își subexploatează considerabil potențialul de a reduce sarcina administrativă și de a îmbunătăți punerea în aplicare a politicilor¹. În acest context și având în vedere ritmul din ce în ce mai accelerat al transformării digitale, miniștrii responsabili cu transformarea sectorului public și directorii pentru sistemele informatice din statele membre solicită din ce în ce mai mult consolidarea cooperării europene în materie de interoperabilitate. Deja înaintea pandemiei de COVID-19, aceștia au insistat asupra generalizării aplicării cadrului². Această cerere a fost consolidată ca urmare a necesității de a îmbunătăți interacțiunea digitală transfrontalieră și transsectorială în timpul răspunsului la criză.

Comisia a recunoscut necesitatea de a acționa³ și s-a angajat să prezinte o politică consolidată de interoperabilitate până în vara anului 2022⁴.

2. PROBLEMA ȘI OBIECTIVELE DE POLITICĂ

¹ A se vedea rezultatele evaluării finale a EIF, SWD(2022) 720 final.

² De exemplu, declarațiile ministeriale semnate în 2017 la Tallinn (<https://www.mkm.ee/en/objectives-activities/information-society/tallinn-declaration>) și în 2020 la Berlin (<https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/pressemitteilungen/EN/2020/12/berlin-declaration-digitalization.html>), precum și recomandările membrilor grupului de experți al Comisiei privind interoperabilitatea serviciilor publice (<https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=ro&groupID=3714>).

³ Comunicarea Comisiei, „Conturarea viitorului digital al Europei”, februarie 2020, COM/2020/67 final (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0067&from=en>).

⁴ Programul de lucru al Comisiei pentru 2022, COM(2021) 645 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0645&from=EN>), pagina 7.

Rezultatele evaluării EIF și ale evaluării impactului arată că actuala structură informală a politicii de interoperabilitate, bazată exclusiv pe măsuri voluntare, nu este suficientă pentru a contribui la eliminarea barierelor transfrontaliere și transsectoriale din sectorul public al UE. Interoperabilitatea limitată a serviciilor și a datelor administrațiilor publice din UE conduce la servicii publice digitale limitate, care nu sunt capabile să își atingă întregul potențial și să îndeplinească obiectivul european de a avea o piață unică digitală. Aceasta mărește costurile și reduce eficiența la toate nivelurile administrațiilor publice din Uniunea Europeană, adaugă sarcini administrative pentru cetățeni, întreprinderi și administrațiile propriu-zise, întârzie punerea în aplicare a politicilor europene de către statele membre și realizarea pieței unice digitale, limitează potențialul de inovare și împiedică suveranitatea digitală a UE. Evaluarea impactului identifică următorii factori determinanți ai problemelor:

- guvernanta inefficientă a eforturilor de interoperabilitate între politicile UE, Comisia Europeană și statele membre pentru toate nivelurile administrative (național, regional, local) și pentru toate sectoarele;
- lipsa unor specificații minime comune de interoperabilitate, a unor soluții comune, a unor standarde și
- lipsa unei abordări de tip „interoperabilitate implicită” în elaborarea și punerea în aplicare a politicilor UE.

Noul cadru de reglementare și comunicarea aferentă vizează consolidarea interoperabilității pentru a se asigura că serviciile publice digitale funcționează la nivel transfrontalier pentru toți în Europa, prin promovarea unei abordări coerente, centrate pe factorul uman, a interoperabilității integrate încă din stadiul conceperii politicilor până la punerea în aplicare a politicilor în întreaga Europă, instituind o guvernanta clară și un ecosistem de soluții și specificații.

Neluarea de măsuri pentru îmbunătățirea interoperabilității nu numai că ar face ca UE să piardă oportunitatea de a reduce în mod considerabil sarcina administrativă, ci ar afecta, de asemenea, în mod negativ reziliența administrațiilor publice și capacitatea acestora de inovare. Actualul cadru de politică al cooperării voluntare în materie de interoperabilitate în jurul EIF nu este adecvat pentru consolidarea interoperabilității transfrontaliere. Nu există o abordare sistemică a interoperabilității din stadiul conceperii în procesul de elaborare a politicilor, resurse comune de punere în aplicare și nici o asumare comună.

3. OPTIUNI DE POLITICĂ, IMPACTUL PRECONIZAT ȘI OPTIUNEA PREFERATĂ

Această evaluare a impactului compară trei opțiuni, pe lângă scenariul de referință al inacțiunii. Scenariul de referință și opțiunea 1 continuă abordarea voluntară actuală, opțiunea 1 vizând dezvoltarea continuă treptată a EIF. Opțiunile 2 și 3 propun acțiuni legislative, opțiunea 2 axându-se pe instituirea unui mecanism de cooperare structurată, cu un mandat clar, pentru a asigura dezvoltarea și întreținerea continuă a resurselor comune convenite în materie de interoperabilitate, precum și luarea de decizii cu privire la experimentarea comună și la proiecte specifice de sprijin pentru politici. Fiind cea mai ambițioasă, opțiunea 3 se axează pe stabilirea unor cerințe legale minime de interoperabilitate direct aplicabile la nivel european, actualizate prin decizii de punere în aplicare.

Evaluarea impactului preconizat arată că scenariul de referință și opțiunea 1 nu vor aborda în mod adecvat deficiențele identificate în evaluarea EIF, în principal din cauza stimulentei limitate pentru cooperare. În plus, niciuna dintre acestea nu ar răspunde așteptărilor politice și operaționale ale statelor membre⁵. Se preconizează că opțiunea 3 va fi eficace, deși numai în timp și cu eforturi și costuri considerabile de punere în aplicare. Se preconizează că aceasta va

⁵ De exemplu, în primul capitol al recomandărilor grupului de experți.

fi mai puțin eficace în asigurarea unui răspuns flexibil și adaptat exigențelor viitorului la nevoile tehnologice și politice care evoluează rapid. De asemenea, este probabil ca opțiunea 3 să primească mai puțin sprijin politic din cauza sferei sale largi de aplicare și a faptului că este foarte sensibilă din punctul de vedere al subsidiarității (de exemplu, în ceea ce privește sistemele tradiționale ale statelor membre).

Opțiunea preferată este opțiunea 2. Se preconizează că alegerea instituirii unui mecanism de cooperare structurată va oferi stabilitatea și securitatea (juridică) solicitate de statele membre, asigurând, în același timp, flexibilitatea necesară pentru dezvoltarea continuă a resurselor comune de interoperabilitate, ca răspuns la evoluția nevoilor în materie de politici. În loc să specifice cerințe (minime) de interoperabilitate direct în legislație (cum s-ar întâmpla în cazul opțiunii 3), opțiunea 2 se axează pe stabilirea unor cerințe de proces, mai adecvate pentru schimbările tehnologice rapide și mai proporționale, având în vedere impactul asupra sistemelor preexistente. Se preconizează că o guvernanta comună a interoperabilității la nivelul UE va asigura cooperarea în sens ascendent și o asumare în comun, în sens descendent, de către principalele părți interesate din statele membre, construind un ecosistem de soluții comune de interoperabilitate. Acest lucru facilitează implicarea timpurie în elaborarea politicilor și identificarea nevoilor de investiții și îmbunătățește punerea în aplicare a politicilor. Din aceste motive, opțiunea 2 nu este o amenințare, ci un factor favorizant al subsidiarității, consolidând reziliența administrațiilor publice și suveranitatea digitală.

Având în vedere caracterul său favorabil politicilor, impactul direct al interoperabilității este dificil de cuantificat. Un studiu realizat de Centrul Comun de Cercetare (JRC)⁶ al Comisiei estimează un potențial remarcabil de economii sau costuri ale inacțiunii: cetățenii ar putea economisi până la 24 de milioane de ore pe an datorită îmbunătățirii interoperabilității, reprezentând 543 de milioane EUR; întreprinderile ar putea economisi 30 de miliarde de ore sau 568 de miliarde EUR anual. Economii estimate de costuri atribuite interoperabilității transfrontaliere variază între 5,5 și 6,3 milioane EUR pentru cetățeni și între 5,7 și 19,2 miliarde EUR pentru întreprinderi.

4. EVALUAREA ȘI PROCESUL DE EVALUARE A IMPACTULUI

Acest document care cuprinde evaluarea și raportul de evaluare a impactului se bazează pe evaluările EIF și ale programului de sprijin pentru interoperabilitate ISA²⁷ desfășurate în perioada septembrie 2020 - septembrie 2021. El se bazează pe analiza efectuată de un contractant extern independent⁸ și pe surse internaționale, cum ar fi OCDE. O altă sursă importantă pentru raport este studiul JRC, menționat la punctul 3, privind cuantificarea impactului asupra interoperabilității, pe baza activității sale consacrate privind interoperabilitatea datelor de localizare.

⁶ Ulrich, P., Duch Brown, N., Kotsev, A., Minghini, M., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R. și Pignatelli, F., „Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union” (Cuantificarea beneficiilor interoperabilității datelor privind localizarea în Uniunea Europeană), EUR 31004 EN, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2022, ISBN 978-92-76-48846-0, doi:10.2760/72064, JRC127330.

⁷ A se vedea evaluarea finală a EIF, SWD(2022) 720 final, și evaluarea finală a programului ISA², COM/2021/965 final, SWD/2021/965 final.

⁸ A se vedea, de exemplu, CEPS (2021): „Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF” (Studiu în sprijinul evaluării punerii în aplicare a EIF), Comisia Europeană. DOI: 10.2799/58201 și CEPS (2021): „Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²)” [Studiu de însoțire a evaluării finale a programului privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (ISA²)], Comisia Europeană. DOI: 10.2799/94683.

Având în vedere sensibilitatea din punctul de vedere al subsidiarității a elaborării unei politici consolidate de interoperabilitate a administrațiilor UE, Comisia a colaborat la conceperea opțiunilor de politică și la crearea elementelor unei posibile acțiuni legislative cu birourile directorilor pentru sistemele informatice din statele membre pe parcursul anilor 2020 și 2021. Recomandările adoptate în octombrie 2021 de grupul de experți al Comisiei format din experți din statele membre (directorii pentru sistemele informatice și departamente de transformare digitală) oferă, prin urmare, o imagine detaliată a principalelor așteptări ale părților interesate, la fel ca declarațiile ministeriale semnate la Tallinn în 2017 și la Berlin în 2020.